

Piotr Wilniewicz - prace badawcze, konstrukcyjne i publikacje

Inskrypcja na grobie
prof. Wilniewczyca

Profesor Piotr Wilniewicz posiadał duży dorobek badawczy, konstrukcyjny i publikacyjny. Nie bez przyczyny na Jego grobie, w otwartej księdze, znajduje się inskrypcja „Całe życie poświęciłem nauce i książce”.

Pracę badawczą i konstrukcyjną zaczął w 1915 r., jeszcze jako słuchacz Mikołajewskiej Szkoły Artylerii w Petersburgu, i kontynuował ją do końca życia. Niestety, część tych prac była przeznaczona dla dość wąskiego grona odbiorców i nie była szerzej publikowana.

Ważniejsze prace i publikacje

Rok 1915

- prace nad wydłużeniem czasu palenia się ścieżki prochowej w zapalnikach;
- projekt pocisku raketowego zaopatrzonego w płyty nośne i urządzenia sterujące;

Rok 1916

- prace nad klasyfikacją i oceną broni zdobytej na Turkach i znajdującej się w arsenale w Tyflisie;

Rok 1921

- opracowanie projektu samoczynnej miny drogowej;

Lata 1924-1928

skrypty dla słuchaczy Szkoły Oficerskiej Artylerii w Toruniu:

- „Broń ręczna, maszynowa i towarzysząca”
- „Materiały wybuchowe. Teoria, technologia, własności, zastosowanie wojskowe”
- „Amunicja artyleryjska i działanie pocisków”;

Lata 1928-1939

- badania zużywalności luf karabinu w zależności od materiału lufy, materiału płaszcza pocisku i gatunku prochu;
- opracowanie konstrukcyjne pistoletu Vis i pistoletu maszynowego Mors (wspólnie z inż. Janem Skrzypińskim);
- opracowanie pocisku samoczynnie rejestrującego opór lotu;
- prace nad obliczaniem toru pocisków, wśród nich ułożenie tabeli strzelniczej przy amunicji polskiej;
- skrypty litografowane „Balistyka wewnętrzna” i „Balistyka zewnętrzna”, przeznaczone dla inżynierów i konstruktorów Państwowych Wytwórni Uzbrojenia;

Rok 1957

- Studium badawcze „Zjawisko rozgrzewania się luf broni maszynowych przy strzelaniu ogniem ciągłym oraz środki zaradcze przeciwko przegrzewaniu się luf” (maszynopis CBW);